

SFS 2001:319

Utkom från trycket
den 12 juni 2001

Förordning om ändring i förordningen (1998:1513) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område;

utfärdad den 31 maj 2001.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1998:1513) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område
dels att 7 kap. 6 § och 9 kap. 1 § skall ha följande lydelse,
dels att det skall införas tre nya paragrafer, 4 kap. 5–7 §§, samt närmast före 4 kap. 5 § en ny rubrik av följande lydelse.

4 kap.

Sjuksköterskor

5 § Av 3 kap. 9 § lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område framgår att en legitimerad sjuksköterska som har specialistsjuksköterskeexamen enligt högskoleförordningen (1993:100) har rätt att använda en skyddad specialistbeteckning (specialistsjuksköterska).

6 § Fullgjorda äldre vidareutbildningar och direktspecialiseringar, inom motsvarande specialområde och i förekommande fall med motsvarande inriktning som sägs i högskoleförordningen (1993:100), vilka godkänts av regeringen eller av regeringen erkänd utbildningsanordnare, ger också rätt att använda en skyddad specialistbeteckning.

7 § En legitimerad sjuksköterska som genomgått vidareutbildning i ett land som inte omfattas av EES-avtalet kan efter prövning av Socialstyrelsen medges rätt att kalla sig specialistsjuksköterska om utbildningen till sin längd och sitt innehåll motsvarar specialistsjuksköterskeexamen enligt högskoleförordningen (1993:100).

Sådan rätt medges endast för de specialområden och i förekommande fall den inriktning som anges i högskoleförordningen (1993:100).

7 kap.

6 § En sjuksköterska som har sin utbildning från ett annat EES-land än Sverige skall på ansökan få legitimation som sjuksköterska här i landet om sjuksköterskan har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighets-

bevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som anges i EES-avtalet.

En sjuksköterska som har sin vidareutbildning från ett annat EES-land än Sverige skall på ansökan få rätt att kalla sig specialistsjuksköterska här i landet om sjuksköterskan har svensk legitimation och ett sådant bevis över avslutad behörighetsgivande utbildning som följer av EES-avtalet. Sådan rätt medges endast för de specialområden och i förekommande fall den inriktning som anges i högskoleförordningen (1993:100).

9 kap.

1 §¹ Avgift tas ut för prövning av ansökan enligt lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område eller enligt denna förordning i de fall som framgår av andra stycket.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid följande avgiftsklasser tillämpas:

Ärendeslag	Avgiftsklass
<i>Lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område</i>	
Ansökan om legitimation (3 kap. 2 §)	
Kiropraktor, läkare, naprapat, psykolog eller psykoterapeut	4
Apotekare, arbetsterapeut, barnmorska, logoped, optiker, receptarie, röntgensjuksköterska, sjukgymnast, sjukhusfysiker, sjuksköterska, tandhygienist eller tandläkare	2
Meddelande av kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	2
Meddelande av specialistkompetens	4
Prövning av rätt att använda skyddad yrkestitel (3 kap. 12 § andra stycket)	2
<i>Denna förordning</i>	
Meddelande av kompetensbevis för den som har genomgått utbildning utomlands (7 kap. 1–10 §§ eller 8 kap. 1 §), dock ej personal som tidigare har meddelats motsvarande kompetensbevis i ett EES-land. Kiropraktor, läkare, naprapat, psykolog eller psykoterapeut	4
Apotekare, arbetsterapeut, barnmorska, logoped, optiker, receptarie, röntgensjuksköterska, sjukgymnast, sjukhusfysiker, sjuksköterska, specialistsjuksköterska, tandhygienist eller tandläkare	2

¹ Senaste lydelse 2000:370.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)

